

Інформаційна листівка

«Вітер з Марса». Нова книга поезій Ліни Костенко

*«Не нарікаю на своє життя.
Щаслива я і в дні свої найгірші.
Мене спалило дивне почуття –
спалило не на полі, а на вірші».*

«Вітер з Марса» – нова поетична збірка легендарної української поетеси Ліни Костенко, видана видавництвом [«А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА»](#) у травні 2026 року.

Тексти збірки охоплюють понад три десятиліття творчості авторки: деякі вже відомі читачеві, а деякі – опубліковані вперше. Є цикл «Коротко – як діагноз» 1993 року, є вірші, написані на час пандемії, багато – вже за повномасштабного вторгнення, і є вірші, датовані 2026 роком.

Війна, суспільні зміни, військові будні, виклики сучасності – від штучного інтелекту до людської стійкості – все це звучить у її рядках.

За словами Ліни Василівни, на думку про назву книги її наштовхнуло власне усвідомлення майбутнього та тривожні виклики людства. Під час роботи над текстами вона слухала звуки справжнього вітру з Марса, записані марсоходом, і ці космічні, далекі звуки перегукувалися з її відчуттями майбутнього, яке вимагає від нас надзвичайної сили та усвідомленості.

«Я чула вітер з Марса. Він був зловісний, він попереджав. Я справді чула якось був запис вітру з Марса і відчула загрозу в майбутньому. Це було роки три-чотири тому. Це відчуття таке, наче я там побувала на Марсі. Це настільки зловісно, настільки страшно, що мені війнуло це по землі. Я дочула: вітер, який може пройти по землі. Але не пройде. Не повинно...».

«Від того запису й того відчуття досі не можу відійти, – говорить Ліна Василівна. – Ну бо справді, Земля – невеличка планета. Чи може вона витримати те все, що роблять з нею люди? А проте я вірю, що Україна буде такою, якою ми її прагнемо, бо є люди, які готові за це життя віддати. Нам завжди є за що вмерти, бо нам є для чого жити. Будуть страшні випробування, бо маємо страшного сусіда. Але треба боротися».

19 березня Ліна Костенко відсвяткувала 96-річчя. Українська поетеса, письменниця, учасниця руху шістдесятників народилася 1930 року у містечку Ржищів, що на Київщині. Її дитинство пройшло в роки Другої світової війни. У радянські часи брала активну участь у дисидентському русі.

Ліна Костенко авторка більше, ніж 20 поетичних збірок серед них найпопулярніші, такі як: «Проміні Землі», «Мандрівка Серця», «Маруся Чурай», «Сад нетанучих скульптур», «Мадонна перехресть», «Річка Геракліта», «Неповтореність» та багато інших. Також у її доробку є збірка віршів для дітей «Бузиновий цар».

У 2010 році вийшов друком перший прозовий роман Ліни Костенко –

«Записки українського самашедшого», книга одразу попала у топ-продажів і навіть на деякий час роман повністю зник з книгарень. У 2012 році вийшла збірка вибраних віршів поетеси «Триста поезій» – це найповніше зібрання творів Ліни Костенко за часи Незалежності. Твори поетеси перекладені багатьма мовами світу серед них: англійська, польська, білоруська, естонська, італійська, німецька, словацька та французька мова.

Сьогодні Ліна Костенко живе й працює у Києві. у відомому «будинку літераторів» у центрі столиці, Вона відмовляється виїжджати з України та продовжує підтримувати українців своїм словом у часи війни. Разом із нею в Києві перебуває її донька – відома професорка та літературознавиця Оксана Пахльовська.

Поетеса веде закритий спосіб життя, не користується соцмережами та вкрай рідко з'являється на публіці, проте залишається відданою творчості. Попри складні часи, легендарна авторка продовжує писати.

5 травня в Києві у стінах Фундації імені Ліни Костенко відбулася перша закрита презентація нової збірки «Вітер з Марса», Гості мали можливість поспілкуватися з самою авторкою й видавцем та поетом Іваном Малковичем.

Іван Малкович про нову збірку Ліни Костенко: «У цій книзі в неповторному емоційному синтезі перетинаються трагічні пророцтва і пронизлива ніжність, нещадні афористичні сканування політичних реалій і ностальгійні виміри людського буття. Нинішня війна бачиться не лише як злочинний факт історичного варварства, а як глобальна загроза планеті». Авторка пише про те, як виникає з населення народ, захоплюється військовими, які «бувають тільки в легендах», передбачає і застерігає планету від вітру з Марса.

Ліна Костенко постає ніжною і ліричною, жорсткою і критичною у громадянській ліриці, не оминає увагою III (збірка містить зразки "технопоезії", де порушуються питання впливу штучного інтелекту на життя людини).

* * *

*«Не нарікаю на своє життя.
Щаслива я і в дні свої найгірші.
Мене спалило дивне почуття –
спалило не на попіл, а на вірші».*

* * *

*«Альтернативи розуму нема,
бо він живий, з душею нерозлучний.
Хіба вже людство злизало з ума,
що так потрібно створювати штучний?»*

* * *

*«Крізь ті репресії і грати
і цих сирен нічне виття,
і цю безвихідь, біль і втрати
мені ввижається життя.
Мені ввижається свобода,
не зрита танками соша,
і неосквернена природа,
і неошукана душа.
І Слово чисте і крилате,
і світ нескоеного зла –
усе, що Бог хотів нам дати,
а вся ця нечисть одняла».*

22 лютого 2026 року

* * *

*«Були тут скіфи і були сармати.
Була тут грізна Запорозька Січ.
І мати, мати, рідна Твоя мати,
і весь Твій рід за декілька сторіч.
Були тут і тачанки, і воли.
Мінялися і влади, і режими.
Та ці степи усе пережили.
Вони ніколи не були чужими.
Бо хто б їх не загарбав, не загіб,
озвуться завжди тугою чайною.
Вони – як пісня, як душа, як хліб –
були і є, і будуть Україною!»*

2025

Збірка «Вітер із Марса» уже стала бестселером, попит на книжку виявився феноменальним: 10 тисяч примірників розкупили ще до виходу (передзамовили читачі) а видавництво вже готує додатковий наклад 8 000.

Однак це лише початок, оскільки дві інші книжки Ліни Василівни мали сотні примірників (роман «Записки українського самашедшого» – близько 234 000, а «Ліна Костенко: Триста поезій» – понад 300 000).

Цікавий факт: у 2025 році громадська організація «Вікімедіа Україна» збрала дані, що українці найчастіше шукали у Вікіпедії. Серед письменників та письменниць до топ-3 увійшли класики української літератури: 1 місце – Тарас Шевченко (387 тисяч переглядів), 2 місце – Леся Українка (258 тисяч), 3 місце – Ліна Костенко (196 тисяч).

«Вітер із Марса» – це не лише поезія про сучасну зболену, але нескорену Україну, а й глибокий філософський роздум про час та пам'ять і заклик до дії. Це книжка, яка нагадує: навіть у найтемніші часи слово може бути світлом.

*«І на очах у всього світу,
на повен зріст у боротьбі,
от ми і вийшли на свою орбіту
і стали рівними собі».*

«Вітер із Марса» – це не просто книжка, а сигнал, що долинає з космосу і перегукується з нашою земною реальністю.

«Вітер із Марса» Ліни Костенко – поезія, що попереджає й надихає.

Нова книга «Вітер з Марса». Ліна Костенко читає вірші.
Творчий вечір у Києві: <https://www.youtube.com/watch?v=7R5CvKZ6sow>

12.06. 2026 р.

Укладачі: Ганна ПРОКОПЧУК, завідувачка бібліотеки
Ірина МОСЕЙЧЕНКО, бібліотекар